

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201802
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201802.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C. T., nar. XX. D. XXXX, bytom B. XX, E. XXXXX, J., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. 770 628 1341 zo dňa 5. júna 2012, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4So/79/2013-36 zo dňa 29. októbra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 4So/79/2013-36 zo dňa 29. októbra 2013 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Scud/69/2012 - 20 zo dňa 10. apríla 2013 potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Podaním, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 20. januára 2014, označeným ako odvolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2013 (4So/79/2013), navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím najvyššieho súdu, namietajúc vykonštruovanie jeho zdravotného postihnutia, poukazom na to, že viackrát Sociálnu poisťovňu ako aj slovenské súdy žiadal, o doručenie jeho žiadosti na posúdenie invalidity zo dňa 11. apríla 2012, ako aj kópie slovenských a nemeckých dokumentov, na základe ktorých bol vyhotovený posudok posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ako aj kópiu posudku zo dňa 2. októbra 2012 a zo dňa 15. mája 2012, ktorej žiadosti nebolo vyhovené. V uvedenom podaní navrhovateľ súčasne tvrdil, že neexistuje jeho žiadosť na posúdenie invalidity zo dňa 11. apríla 2012, pretože nežiadal posúdiť jeho invaliditu a ani jeho zdravotné postihnutie, nie je navrhovateľ a ani nebol. Najvyšší súd posúdil uvedené podanie navrhovateľa vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu podľa jeho obsahu ako dovolanie.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4So/79/2013-36 z dňa 29. októbra 2013 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyni -

Sociálna poisťovňa- ústredie, ktorá rozhodovala o žiadosti navrhovateľa z 27. februára 20012, ktorou požiadal Sociálnu poisťovňu o priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 10. októbra 2011, podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - Správne súdnictvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vyššie uvedené podanie navrhovateľa a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plyní záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.